

nemføres, hvis kemikaliekontrollen har adgang til hos fabrikanter og importører at udtage prøver af alle færdigblandede bekæmpelsesmidler.

Til § 16.

ad stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 1, i loven af 9. marts 1948, dog med den forskel, at det i bestemmelsen er angivet, at ansøgning om anerkendelse af midler til bekæmpelse af rotter skal stiles til indenrigsministeren. Det bemærkes herved, at indenrigsministeriet har ønsket, at spørgsmål om meddelelse af anerkendelse af og om efterkontrol med rottebekæmpelsesmidler fortsat skal henhøre under indenrigsministeriet som et led i administrationen af rotteloven.

ad stk. 2. 1. punktum svarer til § 11, stk. 2, i loven af 9. marts 1948. En bestemmelse svarende til den i 2. punktum foreslåede findes ikke i de nugældende love, men må anses for hensigtsmæssig for at skabe sikker hjemmel for de fornødne bestemmelser om efterkontrol og om ændring og tilbagekaldelse af meddelte anerkendelser.

Til § 17.

ad stk. 1 og 2. Bestemmelserne svarer til § 12, stk. 1 og 2, i loven af 9. marts 1948.

ad stk. 3. Bestemmelsen svarer, for så vidt angår spørgsmålet om ændring af sammensætningen af et anerkendt præparat, til § 2, stk. 2, 2. punktum, i loven af 9. marts 1948. Bestemmelser om, at det er forbudt uden tilladelse fra vedkommende institution at ændre et anerkendt middels navn samt at bringe et andet middel på markedet under samme navn som det, hvorunder et middel er eller i et nærmere angivet tidsrum har været anerkendt, indeholdes i bekendtgørelsen af 1. november 1954. Det må anses for rigtigst, at bestemmelser herom indeholdes i loven.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til § 10 i loven af 9. marts 1948.

Forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidlers effektivitet er ved bekendtgørelsen af 1. november 1954 henlagt til henholdsvis statens forsøgsvirksomhed i plantekultur og statens skadedyrlaboratorium, medens forsknings- og oplysningsarbejde vedrørende bekæmpelsesmidlers farlighed for mennesker og husdyr er henlagt til landbrugsministeriets giftævn.

Særlig for så vidt angår det af giftnævnet foranstaltede forskningsarbejde bemærkes, at det i revisionsudvalgets betænkning er anført, at jordbrugerhvervene ofte har stor interesse i, at giftnævnet foretager toksikologiske undersøgelser af

bekæmpelsesmidler med henblik på, at der kan tillades de videst mulige anvendelsesområder og fastsættes de kortest mulige sprøjte- eller pudringsfrister for midlerne, og at det derfor er af stor betydning, at der stilles de nødvendige pengemidler til rådighed for nævnet til afholdelse af udgifterne ved sådanne undersøgelser i tilfælde, hvor vedkommende fabrikant eller importør ikke selv er villig til at betale udgifterne. Efter udvalgets opfattelse bør disse pengemidler i fornødent omfang stilles til disposition af statskassen.

Revisionsudvalget har endvidere anført, at nævnet bør have økonomisk mulighed for udsendelse af fornødne tryksager og vejledninger vedrørende giftfaren under bekæmpelsesmidlers anvendelse samt giftfaren ved restkoncentrationer m. m. Sådanne vejledninger med angivelse af forgiftningssymptomer og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af indtrufne forgiftninger, bør kunne udsendes til sygehuse og praktiserende læger og dyrlæger, og der bør endvidere være mulighed for udsendelse af forsigtighedsregler m. m. til konsulenter og større eller mindre forhandler- og forbrugerkredse. Udvalget foreslår, at der i fornødent omfang af statskassen stilles midler til rådighed til dette formål.

Ifølge forslaget § 20, stk. 8, der svarer til § 14, stk. 2, i loven af 9. marts 1948, skal de i henhold til § 20 pålagte bøder indgå i en under landbrugsministeren sorterende fond, der efter ministerens nærmere bestemmelse skal anvendes til nedbringelse af udgifterne ved forsknings- og oplysningsarbejde. I det omfang fondens midler ikke er tilstrækkelige til dette formål, vil de fornødne beløb blive søgt bevilget på de årlige finanslove.

Til § 19.

ad stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 2, i loven af 13. april 1954.

ad stk. 2. Bestemmelsen svarer, for så vidt angår udgifterne ved kontrollen, til § 9, stk. 2, i loven af 9. marts 1948 og, for så vidt angår udgifterne ved giftnævnets virksomhed, til § 2, stk. 2, i loven af 13. april 1954, som ændret ved lov nr. 85 af 21. marts 1959.

ad stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 13, stk. 1, i loven af 9. marts 1948.

ad stk. 4. I henhold til bestemmelserne i bekendtgørelsen af 1. november 1954 må bekæmpelsesmidler i fareklasse X, hvortil hører de farligste midler, f. eks. giftgasser, kun sælges af nærmere angivne personer. Disse midler må kun købes og anvendes af personer, der har fået landbrugsministeriets tilladelse hertil, og sådan tilladelse